

som giver arbejdsgiverne – dvs. kommunerne – ret til at gøre fradrag i dette, såfremt man uberegtiget udebliver fra individuel jobtræning.

For det fjerde bliver hele området nemmere og hurtigere at administrere, specielt når det gælder refusionssiden, hvor der indføres 50 pct. refusion på alle ydelser.

For det femte sikrer vi, at udgifterne ikke løber løbsk.

Aldersgrænsen for unge-satsen sættes op fra 23 år til 25 år, og der lægges et loft over brutto-kontanthjælpen og beskæftigelsesydelsen på 65,80 kr. i timen.

Dette er fem gode grunde til, at Venstre vil medvirke til ændringen. Vi glæder os til udvalgsarbejdet og er åbne over for ændringer, der eventuelt kan føre frem mod det mål, at forslaget skal kunne fungere i praksis som en serviceforbedring for såvel de ledige som for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har to spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt. Det ene er, at hr. Flemming Oppfeldt i sit indlæg roste, at ungdomstiden nu bliver forlænget fra 23 år til 25 år. Hvis man er interesseret i en historisk udredning, var det sådan, at den oprindeligt var 21 år, så blev den 23 år, og nu bliver den 25 år. Jeg vil spørge hr. Flemming Oppfeldt, hvor han mener at ungdomstiden ender i forhold til det, det drejer sig om, nemlig at man forlænger den periode, hvor unge bliver underbetalt i forhold til andre grupper. Det er jo det, det drejer sig om, og det er jo hensigten med det. Er der en grænse for, hr. Flemming Oppfeldt, hvornår ungdomstiden slutter og manddomstiden så at sige starter? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig, tror jeg, om en fortealelse. Hr. Flemming Oppfeldt nævnte i sit indlæg, at hensigten var, at de unge skulle ud på det, der kaldtes det rigtige arbejdsmarked, og det blev understreget, at det var det private arbejdsmarked. Må jeg godt spørge: Er det da i Venstres verden ikke rigtigt arbejde at være hjemmehjælper og arbejde på et plejehjem inden for det offentlige område? I mit univers er det lige så reelt arbejde som at arbejde i plejesektoren inden for det private område. Jeg vil spørge, om Venstre har samme opfattelse, og om det var en fortealelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

I virkeligheden var det en fortealelse, men jeg undlod alligevel at rette den, fordi det jo ikke er så tosset igen. De unge, der bliver introduceret via det private arbejdsmarked, er jo dem, der bedst fastholder deres job bagefter, så hvis vi laver en beskæftigelsesindsats, som er rettet mod det private arbejdsmarked, er det også den, vi får mest udbytte af. Så jeg vil egentlig ikke rette den fortealelse.

Dernæst vil jeg sige om det med aldersgrænserne, at vi bruger bare den anbefaling, som kontanthjælpsrapporten har givet til os politikere, og en gang imellem skal vi også følge nogle af de gode råd, vi får. Jeg tror, at hvis vi flytter aldersgrænsen, vil det netop tilskynde flere til at komme ud af systemet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Flemming Oppfeldt var også inde på, at nu var der nogle fordele, fordi man fik givet borgerne ret til at få op til 37 timers arbejde. Det er jo meget godt, men mener hr. Flemming Oppfeldt ikke, at det så var rimeligt, at man også gav dem de samme retlige rettigheder, f.eks. ret til at organisere sig, ret til at kunne strejke, ret til at kunne optjene dagpenge og sådan nogle ting? Mener hr. Flemming Oppfeldt ikke, det ville være rimeligt at kombinere denne borgerret med de 37 timer, eller skal de 37 timer bare være sådan en slags samfundsmæssigt tvangsarbejde, som der ikke følger andre rettigheder med?

Bendt Bendtsen (KF):

Som det allerede er fremgået, er lovforslaget jo et resultat af de netop afsluttede finanslovforhandlinger. Nu er finansloven ikke nogen konservativ finanslov, men det er dog et skridt i den rigtige retning.

Forslaget om ændring af den kommunale aktivering er jo heller ikke noget konservativt forslag, men også det er et skridt i den rigtige retning. Når der i den skriftlige fremsættelse fra socialministeren bliver talt om et serviceeftersyn af arbejdsmarkedsreformen, så taler vi fra konservativ side om en nødvendig hovedreparation. Loven er, som det tidligere er nævnt fra talerstolen, blevet kritiseret for at være på det nærmeste umulig at administrere. Det er ikke nogen flokel fra os, der kommer lige ude fra virkeligheden i kommunerne. Der har vi længe